

- ANIL MERT ÖZSOY -

YENİDEN DENİZ OLMAK

Resimleyen:
Merve Atılğan

7.
baskı

CAN
ÇOCUK

Bu tanıtım
kopyası
Can Çocuk
okurları için
özel olarak
hazırlanmıştır.

© Can Sanat Yayınları A.Ş., 2018

Tüm hakları saklıdır. Tanıtım için yapılacak kısa alıntılar dışında yayıncının yazılı izni olmaksızın hiçbir yolla çoğaltılamaz.

ISBN 978-975-07-3870-8

1. Basım: 2018

7. Basım: 2000 adet, Mart 2023

Resimleyen: Merve Atılğan

Yayın Koordinatörü: İpek Şoran

Editör: Mehmet Erkurt

Yardımcı Editör: Ceylin Aksel

Son Okuma: Seda Ateş, Tuğçe Özdeniz

Kitap Tasarımı: Lom Creative (www.lom.com.tr)

Kapak Tasarım: Alper Zeki, Lom Creative (www.lom.com.tr)

Tasarım Uygulama: Recep Eren

Can Sanat Yayınları Yapım ve Dağıtım Tic. ve San. A.Ş.

Yayıncı Sertifika No: 43514

Maslak Mh. Eski Büyükdere Cad. İz Plaza No: 9/25 Sanyer, İstanbul

Telefon: (0212) 252 56 75 - 252 59 89 Faks: 252 72 33

cancocuk.com cancocuk@cancocuk.com

Baskı ve Cilt: Özkaracan Matbaacılık ve Ciltcilik San. Tic. Ltd. Şti.

Sertifika No: 45469; Adres: Evren Mah. Gülbahar Cad.

No:62 Bağcılar, İstanbul

Yeniden Deniz Olmak

ANIL MERT ÖZSOY

Resimleyen: Merve Atılgan

ANIL MERT ÖZSOY

1992 yılında Fethiye’de doğdu. Arkadaşlarıyla birlikte Bodrum Kat adlı dergiyi hazırladı. İlk kitabı *Korku Yokuş Aşağıydı* (Doğan Kitap) 2017’de yayımlandı.

YAZARIN YAYINEVİMİZDEN ÇIKAN DİĞER KİTABI:

Mahalleyi Kurtarmanın Yolları

Bölümler

Yaz Geçer.....	11
O Müjdeli Haber!	17
Dönen Tekerlekler.....	26
Fesleğenler Çürürmüş	34
Can Adası'nda Güneş Doğuyor Mu?	43
Yürüdüler Uzun Uzun.....	46
En Uzun Yolculuk.....	51
Durmayan Yağmurlar	54
Okul Defteri.....	59
Saklı Fotoğraflar	64
Kayıp Kayık.....	71
Eski Pusulalar ve Dalgalar	78
Can Adası	93
Eve Dönen Yollar.....	97
Fesleğenler Yeniden Açtığında	100

Fethiye'nin 'esmer' çocuklarına...

Yaz geçer iyi gelir sözcükler

Murathan Mungan

Yaz Geçer

Fethiye sahilinde ılık bir haziran günüydü. Annesinin elinden tutmuş esmer çocuklar kordon boyunca yürüyorlardı. Havlularını kumlara sermiş, güneşlenen insanlar çantalarında hazır tuttıkları sandvilerini yiyor, günün tadını ıkartıyorlardı. Haşlanmış mısır, midye ve balon satanlar köşeleri kapmış, tatilcilere satış yapmaya çalışıyorlardı. Fesleğen Lokantası'ndan bakınca, yüzlerce insan suya girip çıkıyor, birbirleriyle şakalaşıyordu.

Yaz, yeniden doėmak gibi bir şeydi... Isınan, güçlenen kemikler gibi.

Gece, gözlerini denize dikmiş, annesini izliyordu. Babası Nâzım yanına geldi. “Kafanı kaldır, bak, güneş ne kadar güzel,” dedi. Gece, babasını duymazdan geldi. Gözü annesinin saçlarındaydı. Daha dün, kara saçlarını kesmişti. Kıvrır kıvrır olmuş saçları gözlerinin önüne düşüyordu. Nâzım, Gece’nin dalgınlığını değişen uyku saatlerine verdi. Çok üstüne gitmedi.

Geçen sene taşınmışlardı Fethiye’ye. Babası mühendis olarak çalıştığı şirketten ayrılmış, annesi de bir sürelğine mimarlık yapmayı bırakmıştı. Burada küçük bir lokanta açmışlar, hayatlarına kaldıkları yerden devam etmeye niyetlenmişlerdi. Dedesi Levent, Fethiye’nin eskilerindendi. Tanımadığı insan, bilmediği sokak yoktu. Yıllar önce karısı Ayşegül Hanım’ı da kaybedince, kendini çiçeklere, bağa bahçeye, denize vermiş aksi bir ihtiyardı.

Yıllar sonra doğduğu şehre dönen Nâzım, işlerin pek de kolay olmayacağını biliyordu. Gece’nin değişen okulu, taşındıkları eskilerden kalma kutu gibi evleri ve yeni açtıkları Fesleğen Lokantası... Hepsi onlar için yabancıydı, ama aile olmak biraz da böyle bir şeydi. Yeniden başlamak, ardında bir şeyler bırakırken sadece sevdiklerin için hayatın üstesinden gelebilmektir.

Gece, yeni okuluna uyum sağlamış, dedesinin türlü huysuzluklarına alışmıştı ama Leyla için işler o kadar da kolay olmamıştı. Gece, her şeyin farkındaydı. Son zamanlarda yüzü gülmeyen annesi Leyla denizi seyrediyor, Gece de annesini izliyordu. Lokantadan babasının sesi duyuldu:

“Haydi anneni çağır, servis saati başlamak üzere.”

“Tamam, hemen geliyoruz.”

On adımlık mesafe vardı sahil ile lokanta arasında. Gece, annesinin yanına gitti.

“Babam çağırıyor. Servis saati gelmiş anne.”

Leyla önce karnını okşadı, sonra da saatine baktı. Sahilde koşturan çiftler, oyun oynayan çocuklar ve deve güreşi yapan gençler için saatin önemi yoktu.

“Öğlen olmuş,” dedi Leyla. Yaşlı gözlerini Gece’den saklamaya çalışıyordu. Birbirlerinden gözlerini kaçırmaya çalıştılar. “Kaptan işinin başında... Bekletmeyelim. Kızmasın yok yere. Sözde, denizi izleyerek geçecekti günlerimiz...”

Gece, annesindeki mutsuzluğun farkında olsa da, onun bu sitemkâr tavrına şaşırmıştı. Babasını düşündü. Bugünlerde çevresindeki herkesin aksine, o, sakın bir insanı. “Anne,” dedi, “babama neden ‘Kaptan’ diyorsun?”

Leyla, Gece’nin saçlarını okşadı, “Bizi sürekli oradan oraya sürüklediği için... Deniz olmak isterken, sadece uzaktan dalgaları izleyebildiğimiz için,” dedi. Gece’nin yüzü düşmüştü. Leyla, “Asma bakayım suratını, kötü uyandım bugün. Birazdan kendime gelirim,” diyerek lokantaya doğru yürüdü.

Lokantanın tüm masaları bir anda dolmuştu. Gece, boşalan tuzlukları, karabiberlikleri doldurdu. Leyla hamileliğinin üçüncü ayındaydı ve bulantıları artmıştı. Yağ kokusuna dayanamıyordu. Nâzım, elinden geldiğince iş yükünü üzerine alsa da, Leyla yorgun hissediyor, uzun süre ayakta duramıyordu.

Akşam olduğuunda, Gece masalardaki örtüleri toplayıp, lokantanın arkasındaki büyük çamaşır makinelerine taşıdı. Örtüler yıkanırken, Leyla sahile doğru yürüdü. Elinde çayıyla güzel şarkılar mırıldanmaya başladı. Nâzım, kasada günlük hesabı yapıp Leyla'nın yanına gitti. “Fesleğenim,” dedi. En güzel sesiyle... Leyla gülümsedi. Sıcacık bir şarkı mırıldandı Nâzım, ısıklıkla devam ettirdi. İkili çaylarını tokuşturup güneşi batırdılar. Mutluluk bazen bir çay bardağına sığabiliyordu.

Gece, ikisinin arasına oturdu. Annesinin oradan oraya savrulurken bile babasına aşkla baktığını o an uzun zaman sonra bir kez daha gördü. Annesinin bu gece iyi uyuyacak olduğunu düşünerek mutlu oldu.

O Müjdeli Haber!

“Kızınız olacak!”

Bir ay sonra, doktor o müjdeli haberi verdi. Nâzım, karısının güzel yanaklarına kocaman birer öpücük kondurdu. Evleri daha aydınlık olacaktı artık. Gece, şimdiden kardeşinin hayalini kurmaya başlamıştı. “İnsanın kardeşinin olacağını bilmesi, günün her saati denize girebilmek kadar güzel...” dedi doktora. Hep birlikte güldüler bu söze. Beyazlar içindeki bu odada artık dört kişiydiler. Gece, yavaşça eğilip annesinin karnını öptü. Kardeşi hissetmişti bu öpücüğü, annesinin karnını tekmelemesinin başka bir açıklaması olamazdı. Gece so-

rumluluklarının artacağını biliyor ve bundan korkmuyordu.

Hastaneden çıktıklarında annesinin dalgın dalgın etrafına baktığını fark etti. ‘Yorgundur,’ diye düşündü. Karnında kocaman bir dünya büyüyordu. Değişen duygular, hayat şartları... Aylardır hem kendisine anlatılanlar, hem de o yattıktan sonra kısık sesle konuşulanlardan kulağına çalınanlar sayesinde, olan biteni kestirebiliyordu Gece. Zor bir sürecin onları beklediğinin farkındaydı. Ama en ufak bir kaygıya kapılmamıştı. Birlikte olduktan sonra her şeyin üstesinden gelebilirlerdi. Tüm kalbiyle inanıyordu buna. Annesinin sahilde bir başına denizi izleyişlerini mutluluğa yoruyordu. Aile büyüdükçe huzur artar, dermiş büyükler. Yol boyunca bunları düşündü Gece...

Lokantaya geldiklerinde kuşluk vakti çoktan geçmişti. Bir an önce işe başlamaları gerekiyordu. Gece, fesleğenleri suladı. Leyla, mutfağa girdi, akşamdan doğradığı sebzeleri, ıslattığı bakliyatı çıkarıp yemeklerin hazırlığına girişti. Nâzım ertesi günün eksiklerini listeledi ve onları lokantada bırakıp manava gitti.

Gece, fesleğenlerin topraklarını havalandırmış, masaların eksiklerini tamamlamıştı. İlk müşteriler gelmiş, siparişlerini vermişti. İç gıdıklayan bir rüzgâr tüm sahile hâkimdi.

Öğle saatleriyle birlikte insanlar denize girmek için sahile akın etti. Babası geldiğinde lokantada ilk servis-

lerini yapmış, yoğunluktan biraz olsun kurtulmuşlardı.

Akşamüstü olduğunda Gece, masalardaki örtüleri topladı. Öğleden sonra elinde kitapla uyuyakalmış, anca kapanış saatine doğru uyanmıştı.

Tam elindeki yığınla birlikte çamaşır makinelerine yönelecekken, lokantadaki sessizlik dikkatini çekti. Annesi ortalarda görünmüyordu... Leyla bu saatlerde lokantadan pek uzaklaşmazdı. Kapanışa yardım eder, ertesi günün hazırlığını tamamlar, en azından seslenildiğinde duyacak bir mesafede olurdu.

Gece, lokantayı şöyle bir turladı. Patatesleri, soğanları koydukları küçük depoya, masa örtülerini astıkları arka bahçeye, her yere baktı... Sonra, aklına bir şey gelmiş gibi, koşar adım sahile gitti. Ancak Leyla her zaman oturduğu yerde de yoktu... Huzursuzlandı. Son günlerde annesinin mide bulantıları artmıştı. Başına bir şey gelmesinden korkuyordu.

Babasını aramak istedi. Olası bir erken doğum durumunda neler yapmaları gerektiğini konuşmuşlardı: Telaşlanmayacaklardı. Sırasıyla, hazırladıkları doğum çantasını alıp yavaş yavaş merdivenlerden aşağı ineceklerdi. Gece, annesinin elini sıkıca kavrayacak ve bırakmayacaktı. Anne ve babasını arabaya kadar bırakıp eve geri dönecekti. Ankara’daki anneannesini arayıp doğumun başladığını ve hastaneye gitmeleri gerektiğini söyleyecekti... Tabii yaptıkları bu planlar ev için geçerliydi. Şu an ise işler değişmişti.

- ANIL MERT ÖZSOY -

YENİ DEN DENİZ OLMAK

On bir yaşındaki Gece için kardeşinin olacağını bilmek, günün her saati denize girebilmek kadar güzel... Özellikle büyük şehrin karmaşasından kaçıp geldikleri Fethiye'de, ailece işlettikleri Fesleğen Lokantası'yla başlayan yeni hayatlarında, tatlı hayallerin önüne hiçbir engelin çıkmayacağına emin. Ancak yetişkinlerin dünyası her zaman bu kadar basit değil. Gece, annesinin niçin hep yorgun olduğunu merak ediyor. Babası ile eski bir denizci olan dedesinin niçin sürekli atıştığını. Ufuktan bakan Can Adası'nın gitgide niçin daha çok anılır olduğunu ve mutluluğun nasıl bu kadar kınlanılabileceğini... Gece'nin kafasını meşgul eden bu soruların cevapları anılarda, gecikmiş sohbetlerde ve birtakım zorlukları ailece aşmaya olan kararlılıklarında saklı...

Öyküleriyle sevilen yazar Anıl Mert Özsoy, Can Çocuk Yayınları'ndaki ilk romanında okurları Akdeniz sahilinde, sevgi ve umut dolu bir aile öyküsüne davet ederken, geçmişin ve kırılganlıkların anarılabilir olduğunu, umulmadık dertlerin dayanışma ve karşılıklı anlayışla çözülebileceğini, bir sonbahar fırtınasında bile yaz güneşinin hissedilebileceğini hatırlatıyor.

canocuk.com

Yaş 11 12 13 +

ISBN 9789750738760

9 789750 738760